

ПЕДАГОГІЧНА ПРАКТИКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МИСТЕЦЬКИХ ДИСЦИПЛІН: ТЕНДЕНЦІЇ, ІННОВАЦІЇ

Посилення уваги до якості освіти у сучасному постіндустріальному суспільстві, входження навчальних закладів різних рівнів акредитації у ринкові відносини, зміни в характері та змісті педагогічної діяльності вимагають суттєвого підвищення ефективності підготовки студентів педагогічних університетів до роботи за фахом. Серед вимог, які висуває суспільство до освітян, домінантними виступають володіння сучасними педагогічними технологіями навчання і виховання, розвинутість умінь застосовувати фахові знання в нових ситуаціях, здатність до саморозвитку та самовиховання.

Умови, за яких набувають практичного утілення та удосконалення вищезазначені якості особистості майбутнього вчителя мистецьких дисциплін, можливо створити на педагогічній практиці під час навчання у ВНЗ. Цілком очевидно, що з усіх форм навчальної діяльності, передбачених навчальним планом, саме педагогічна практика найбільш суттєво впливає на формування професійно спрямованої особистості (І.Боднарук, А.Болгарський, Л.Булатова, Е.Карпова, Г.Кожевников, Л.Матвеева). В системі підготовки майбутніх учителів мистецьких дисциплін педагогічна практика у загальноосвітніх навчальних закладах виконує функції, що ґрунтуються на засадах, адекватних змісту та характеру взаємодії учасників педагогічного процесу (навчальну, виховну, науково-дослідну, евристичну). Серед принципів положень особливо актуальними стають такі, як взаємозв'язок з життям, відповідність потребам суспільства, систематичність, послідовність, контрольованість і коригованість. Успішність організації та проведення педагогічної практики з урахуванням сучасних освітніх реалій визначається низкою ознак.

• *Прогресивний характер комунікативних відносин* у ланках “студент – викладач”, “студент - учень”, “студент - учитель”; “ВНЗ – загальноосвітній навчальний заклад”. Показниками високого рівня діалогової взаємодії на будь-яких етапах мистецько-виховного процесу є толерантність, взаємодовіра, орієнтація на особистісні художні потреби та інтереси студентів та учнів.

• *Науковість мистецько-освітнього простору*. Науково-дослідна робота студентів стає дієвим фактором професійного зростання за умови критичного ставлення до педагогічних фактів, виявлення актуальних проблем і невирішених операціональних питань мистецької освіти, постановки і реалізації мистецько-педагогічних завдань. Важливим елементом дослідної роботи майбутніх учителів виступає рефлексія, що виявляється в умінні адекватно оцінювати власну діяльність, здійснювати самоаналіз дій, давати об'єктивну самооцінку міри власної підготовленості до професійної діяльності. Виконання практикантом “Програми професійного саморозвитку” передбачає дослідження власної системи ціннісних орієнтацій у житті та професії, а також аналіз особистісних професійних якостей, поетапного формування фахових умінь протягом практики.

• *Творча спрямованість навчально-виховної роботи.* Ця ознака практики є суттєвою у зв'язку з особливостями учительської професії, що вимагає творчого індивідуального підходу, уміння всебічно переробляти та осмислювати набуту інформацію, застосовувати її в нових динамічних умовах, імпровізувати. Орієнтиром у непростих лабіринтах евристики є твердження: "Творчість учителя – це творчість його учнів". Актуальності сьогодні набувають інноваційні технології (проблемно-евристичні, інтерактивні, ігрові, інтегративні), які, з одного боку, є умовою, а з іншого - засобом педагогічної творчості.

• *Наскрізний характер організації практики.* Новими навчальними планами передбачається поступове (з другого курсу) включення студентів у безпосередню роботу з учнями згідно етапів (репродуктивно-споглядального, фрагментарно-продуктивного, активно-творчого). Аксіомою є дотримання принципу наступності в проведенні наскрізної практики таких видів: організаційно-виховна, навчальна, пропедевтична, виробнича різних рівнів (бакалавра, спеціаліста, магістра).

Педагогічна наука визнає складність вирішення проблеми взаємоузгодження і гармонізації двох основних педагогічних умов ефективного управління діяльністю студентів на педагогічній практиці, а саме: забезпечення технологізації навчально-виховного процесу (С.Гончаренко, І.Підласий, Г.Селевко, С.Сисоева, Н.Тализіна) та персоналізації взаємовідносин всіх його учасників (Ш.Амонашвілі, В.Беспалько, А.Бойко, С.Горбенко, Н.Щуркова).

З одного боку, діям з виконання завдань кожного виду практики бракує технологічного стилю. Алгоритмізованість та інструментальність сприяє активнішому формуванню таких професійних умінь, як здатність приймати самостійні педагогічні рішення, чітко визначати мету і завдання, інтенсивно подавати матеріал, здійснювати самоконтроль та самокорекцію [2]. Суттєвим недоліками навчально-виховної роботи практиканта і досі залишаються недостатнє застосування сучасних наочних засобів навчання та мультимедійних технологій (електронної дошки, синтезатора, електронного підручника, навчальних комп'ютерних програм, в тому числі ігрових); бракує інструктивно-методичної літератури з організації самостійної роботи. З іншого боку, особистісна орієнтованість навчально-виховного процесу передбачає незмінну увагу до питань забезпечення персоналізації сучасної освіти. Вирішення цієї проблеми вбачається ефективним через врахування індивідуальних особливостей кожного на основі принципів природовідповідності та гуманізації [1].

Окреслені позитивні та, навпаки, тривожні тенденції у процесі практичної підготовки учителів мистецьких предметів спонукають науковців і методистів шукати нові підходи до змісту та організації педагогічної практики. Такі заходи, як цільова адресна підготовка фахівців для конкретних навчальних закладів (особливо мистецьких), робота студентів за наскрізними програмами практик, активне застосування інноваційних форм і методів навчально-виховної взаємодії з учнями заслуговують на всьляку підтримку.

Література

1. Беспалько В.П. Природосообразная педагогика. – М.: Народное образование, 2008. – 512 с.
2. Бондар В.І. Теорія і технологія управління процесом навчання в школі. – К.: НПУ ім.М.П.Драгоманова, 2000. – 165 с.

Бакал А. М.

УПРАВЛІННЯ ДОСТУПНІСТЮ ІТ-ПОСЛУГ

Залежність організацій від ІТ сьогодні дуже сильна - існують галузі, діяльність яких базується виключно на основі рішень і продуктів, що надаються ІТ-компаніями.

Зміна поглядів бізнесу на надання ІТ-послуг призводить до необхідності впровадження процесу управління їх доступністю.

В ІТІЛ (v. 3) - процеси управління доступністю і безперервністю ІТ-послуг розглядаються разом (далі процес). Найважливішими ключовим поняттями цього сумісного процесу є:

- доступність - здатність ІТ-послуги або її компонентів виконувати свої функції в певний період часу;
- надійність - здатність ІТ-послуги або її компонентів виконувати задані функції за певних умов експлуатації;
- відновлюваність - здатність ІТ-послуги або її компонентів до відновлення своїх експлуатаційних характеристик, втрачених частково або повністю в результаті збою.

Бізнес має своє уявлення про необхідну йому доступність і вартість ІТ-послуг, а тому метою процесу є забезпечення необхідного рівня доступності з дотриманням певного рівня витрат. Для досягнення цієї мети процес спрямований на виконання наступних завдань:

- планування і розробка ІТ-послуг з урахуванням вимог бізнесу до рівня доступності;
- оптимізація доступності ІТ-послуг шляхом проведення ефективних з погляду витрат удосконалень;
- скорочення кількості і тривалості інцидентів, що впливають на доступність ІТ-послуг.

В ході вирішення цих завдань фіксуються вимоги бізнесу до доступності ІТ-послуг і компонентів ІТ-інфраструктури; розробляються необхідні звіти; проводиться періодичний перегляд рівнів доступності ІТ-послуг; формується план поліпшення доступності, що визначає пріоритети і що відображає заходи щодо поліпшення доступності ІТ-послуг. Інакше кажучи, процес зводиться до планування надання ІТ-послуг, вимірювання рівня доступності і проведення заходів щодо його поліпшення.

Планування. При плануванні проводиться формулювання вимог бізнесу до доступності ІТ-послуг, розробляються критерії визначення рівня доступності і допустимого часу простою ІТ-послуг, а також розглядаються деякі аспекти